Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 83. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 11-го КВІТНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, APRIL 11, 1980 No. 83. VOL. LXXXVII.

КОРОТКІ ВІСТІ

В Америці

ІРАНСЬКІ ЕМІҐРАНТИ В ЗСА ВРАЖЕНІ Й збентежені новим розпорядженням Вашінгтону про обмеження продовжень на візи для іранських громадян, які перебувають в ЗСА. У Лос Анджелесі, де існує найбільша іранська громада в Америці, опитувані іранці казали, що їх ув'язнять або уб'ють в Ірані, якщо їх силою репатріює Американський Уряд. Деякі з опитуваних ґотові нелеґально переховуватися в ЗСА, якщо зайде така потреба.

У НАМАГАННІ ВНЕСТИ ЯСНІСТЬ У НОВІ розпорядження ЗСА щодо іранських віз, Адміністрація президента Картера каже, що ці нові обмеження віз для іранців тепер ще не стосуються іранських студентів, що перебувають тут на студіях, ані тих, візи яких ще дійсні. Коли ж візи певних іранських громадян в Америці вигаснуть, то і тоді дехто з них зможе лишитися в цій країні з „гуманітарних причин".

СТАРШІ ДОРАДНИКИ ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА в Білому Домі, хоч прилюдно й закликають зберігати якнайдалекойдучіший спокій у справі американських закладників в Ірані, насправді поділені порівну щодо їхнього ставлення до бурхливої і затяжної іранської кризи. На приватних і голосних мітингах половина їх закликає до дальшої терпеливости, а друга половина вимагає рішучих дій проти іранців, бажаючи „збити їх на квасне яблуко", — пише „Ю.С.Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 14-го квітня.

ПЕРШІ ВІСІМ ДНІВ СТРАЙКУ ТРАНСПОРТНИХ юній у Ню Йорку коштують юніям штраф у висоті одного мільйона долярів. Судця Стейтового Верховного Суду в Бруклині присудив цю кару 8-го квітня, називаючи цей нелеґальний страйк нюйоркських транспортних юній, які зупинили всі засоби пересування в місті, „спустошуючим" і наказав юніям негайно припинити страйк і повернутися до праці. Ця кара була присуджена за порушення судової заборони страйку, а тепер суддя погрожував і сильнішими штрафами за непослух судові.

ПАРТІЙНІ ПРИХИЛЬНИКИ ПРЕЗИДЕНТА Картера турбуються можливістю у президентських виборах цієї осени появи третьої партії, яка поставить третього кандидата — конґресмена Андерсона з Ілліной на загальне голосування. Кандидат цієї третьої партії, — згідно з переведеним опитуванням виборців і згідно з аналітиками виборчого процесу, — відтягне так само багато голосів від республіканця Рігена, як і від демократа Картера. Але в таборі Президента не всі з цією прогнозою згідні і тому старатимуться не допустити, щоб прізвище Андерсона було поміщене на бальотах у тих стейтах, де цьому вдасться перешкодити, — пише „Ю.С.Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 14-го квітня.

МІЛЬЙОНЕР СТІОАРТ МОТТ, ВІДОМИЙ З СВОЄЇ щедрої підтримки багатьох „ліберальних справ", створив комітет у стейті Ню Джерзі, щоб поставити прізвище ліберального республіканця — конґресмена Андерсона на бальот стейту під час президентських виборів у листопаді ц.р., як незалежного кандидата.

НЕСТАЧА ПРАЦІВНИКІВ ДЛЯ ПЕРЕПИСУ В Ню Йорку турбує Цензус-бюро, бо лишився вже тільки один тиждень, коли ці працівники перепису повинні розпочати відвідувати ті доми й мешкання, жителі яких не вислали поштою своїх відповідей на анкети перепису, що їх вони дістали 31-го березня і теж через пошту. Цензус-бюро каже, що таких працівників перепису воно має лише половину, а це значить, що перепис в Ню Йорку триватиме тижні довше й коштуватиме значно більше, як досі передбачали.

КІЛЬКАНАДЦЯТЬ ТОРНАДО ПРОТЯГОМ всього двох днів викликали спустошення в тринадцяти стейтах, зруйнувавши велику кількість будинків і підприємств, убивши принаймні чотирьох осіб і скалічивши сотню. Офіційні джерела подають, що торнадо вдарив найбільше південний захід, південь і середній захід ЗСА, і вони побоюються ще більшої кількости торнадо, які народжуються з „родини" бур і гроз.

ІГОР ДЛЯБОГА ВІДІЙШОВ, ГАЛИНА СМІНДАК ВЕРНУЛАСЯ ДО „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"

Джерзі Ситі.— З кінцем минулого і початком цього тижня в редакції публікацій УНСоюзу зайшли дальші зміни, як з редакції англомовного „Українського тижневика" відійшов ред. Ігор Длябога і в склад цієї редакції увійшла, зглядно до неї знову повернулася ред. Галина Сміндак. Після переходу ред. Зенона Снилика до редакції щоденника і тепер відходу ред. Длябоги, редакцією тижневика відає ред. Романа Сохан-Гадзевич, яка працює в цій редакції постійно від закінчення своїх журналістичних студій в Нюйоркському університеті дипломом маґістра три роки тому. В цій редакції вона працювала принагідно вже і під час своїх студій.

Ред. Ігор Длябога при праці в редакції „Українського Тижневика".

Ред. Галина Сміндак, тоді ще під своїм дівочим прізвищем Перожак, працювала вже в редакції тижневика в 1957-58 роках, спочатку разом з першим і — можна б сказати — основоположником тижневика, тепер уже покійним ред. Степаном Шумейком, і опісля самостійно, як одинокий редактор цієї публікації. Від постійної праці в редакції тижневика відійшла, вийшовши заміж за Йосипа Сміндака, відомого голово з його праці в комбатантській організації Українські Американські Ветерани, яку він якийсь час очолював. Пані Сміндак, родом з Гамільтону, є професійною журналісткою з великим досвідом праці в канадських і американських засобах масової інформації. Від 1960-их років вона була також і постійним дописувачем до „Українсь-

(Закінчення на стор. 4)

ІРАНСЬКІ ЕКСТРЕМІСТИ ПОГРОЖУЮТЬ УБИВСТВОМ АМЕРИКАНСЬКИХ ЗАКЛАДНИКІВ

Теґран, Іран. — Після того, як президент Джіммі Картер повідомив про зірвання дипломатичних відносин З'єднаних Стейтів Америки з Іраном і про застосування інших засобів тиску на теперішній уряд Аятолли Хомейні, головно встановленням стислого ембарґа на доставу майже всіх товарів до тієї країни, та припинення видачі віз для іранських громадян, напруження між Вашінґтоном і Теґраном значно збільшилось. Фактичний керівник Ірану, релігійний фанатик Аятолла Хомейні наказав своїм прихильникам святкувати і радіти з приводу зірвання зв'язків з Америкою, ще раз публічно підтримав становище войовничих „студентів", що тільки вони мають право рішати у справі американських закладників, чим значно спричинився до поширення антиамериканської гістерії в Ірані, та поробив багато інших заходів, які можуть бути початком траґедії іранського народу.

Американський кореспондент в Теґрані, Джон Кіфнер, інформуючи про події після виступу президента Картера каже, що „студенти", відчуваючи виразну підтримку їхніх акцій з боку Хомейні, почали авторитетно складати різні, дуже часто контроверсійні і суперечні заяви. У середу, 9-го квітня ц.р., речники „студентів", відповідальних за захоплення американської амбасади і придержання закладників, заявили, що вони фізично знищать усіх закладників, яких вони називають „пшигунами" і „диверсантами", та підпалять приміщення амбасади, якщо ЗСА зважуться на будь-які навіть найменші військові акції проти Ірану. Нав'язуючи до виступів президента Картера, в якому не було жадної мови про будь-яку військову акцію, „студенти" заявили, що „кримінальні правлячі кола З'єднаних Стейтів Америки" будуть відповідальними за погіршення долі чи навіть знищення американських закладників.

Свою заяву, у якій міститься також погроза підпалу американської амбасади, „студенти" передали через крайову сітку телевізії, включаючи до неї „потрясаючі ревеляції", тобто, мовляв, зізнання деяких закладників про те, як працювала американська амбасада в минулому. Очевидно, американські й інші закордонні кореспонденти та коментатори не знають, чи ці „зізнання" були зроблені під примусом, чи це фальшивка на все здібних „студентів", за плечима яких стоять урядові чинники, зокрема Аятолла Хомейні.

У Вашінґтоні Уряд ЗСА з великою увагою слідкує за розвитком подій в Ірані, а також за суперечкою, яка тепер розвинулась між Іраном і Іраком. Речники розвідки заявляють, що між цими країнами може прийти до військового зудару, а тим самим і до пожвавлення діяльности, включно з військом, противників Аятолли Хомейні. Ці ж речники кажуть, що такі збройні групи іранців перебувають в Іраку і приготовляються до зміни уряду в Теґрані.

Державний департамент ЗСА звернувся до швайцарського уряду, щоб та країна заступала інтереси ЗСА в Ірані. Цю справу розгляне на своєму засіданні швайцарський кабінет, але покищо не передбачається жадних труднощів. Рішення в тій справі буде проголошене правдоподібно в середу, 16-го квітня. Крім того, Державний департамент категорично заперечив твердження іранських екстремістів, що американська амбасада займалася шпигунством, хоч Вашінґтон не заперечує, що в амбасаді були змонтовані деякі новочасні підслухові апарати для слідкування за рухом совєтських стратегічних ракет і атомових вибохів.

Міністер закордонних справ Ірану Садеґ Ґотзадеґ (зліва) долучився до тих, які „радісно" вітали прибулого із ЗСА колишнього іранського шарже д'фер Алі Аґаґа (в центрі).

Москва розбудовує свою фльоту

Москва. — Після Другої світової війни американські державні мужі і полководці мали тільки одне завдання на меті: подбати, щоб американські вояки якнайскорше повернулися домів. Державні мужі і полководці в Москві зовсім інакше бачили своє завдання, а саме: використати досвід і здобутки Другої світової війни, щоб побудувати найбільшу мілітарну потугу в світі. Про большевицькі успіхи на суші й у повітрі світ уже знає. Тепер, згідно з опінією експертів морського діла, приходить черга на моря й океани.

Як подає морський капітан Джан Мур, видавець найбільш компетентного джерела про морську плавбу і воєнні кораблі „Дейнс Файтінґ Шипс", Москва незабаром почне випускати з корабельних верстатів в Миколаєві, Мурманську, Владивостоці нові роди воєнних кораблів, а між ними особливий тип бойового кружляка „Совєтський Союз" містимістю тридцять дві тисячі тонн, з ядерним погоном і наймодернішим озброєнням. Цей тип корабля нагадує плянований американський бойовий кружляк, продукцію якого припинено з огляду на величезні кошти. А СССР будуватиме таких дванадцять, очевидно, не оглядаючись на кошти. З великим поспіхом будують большевики сорокатисячні тоннові літаконосці типу „Київ", з яких „Київ" і „Мєнськ" будуть незабаром спущені на воду, а „Харків" є в будові.

На цьому не кінець. Як подає американський адмірал Томас Гейворд большевики підготовляють будову ще більших кораблів цього типу. Одночасно стверджено, що корабельні варстати в Мурманську будують „супер бойовий корабель" містимости сімдесят вісім тисяч тонн, також з атомовим погоном.

Цього року припадає „п'ятирічка" пляну совєтського начального адмірала, творця нової російської морської потуги, Серґія Ґоршкова. Починаючи з 1965 року, адм. Ґоршков щоп'ять років переводить величезні воєнно-морські маневри під назвою Океан. Ще не відомо чи відбудуться маневри Океан 1980, але коли так, то можна очікувати різних несподіванок.

ЗАВДЯКИ ЕКСПОРТОВИМ ОБМЕЖЕННЯМ ДО СССР, що їх зарядив президент Картер, сума цьогорічного експорту до СССР впаде на більше як 60 відсотків, тобто до півтора більйона. Зате імпорт з СССР до ЗСА збільшиться до одного більйона.

Підготовляється Біографічний словник історії українців Канади

Вінніпеґ. — У зв'язку з 90-річчям українського поселення в Канаді, яке українська спільнота буде відмічувати в 1981 році, Українська Вільна Академія Наук у Канаді підготовляє до друку „Біографічний словник історії українців Канади", що обхоплюватиме життєписи передових громадян української канадської спільноти, які впродовж 90-річного поселення визначились у праці в різних ділянках суспільного життя, наприклад, в літературі, мистецтві, в церковному житті, освітньому, економічному, політичному, в ділянці науки, тощо.

Сюди входитимуть життєписи не тільки тих, які вже відійшли у вічність, але теж тих, які працювали чи працюють зараз.

З уваги на те, що редакція „Біографічного словника історії українців Канади" веде опит при допомозі окремих запитників і не має адрес багатьох тих, які в такому словникові повинні бути, просимо всіх зацікавлених зголоситися на адресу: Historical Publications 296 Knowles Ave. Winnipeg R2G 1E2.

УКРАЇНСЬКА БУДІВЛЯ УНС В ОСЕРЕДКУ ВЕЛИКИХ ПЛЯНІВ РОЗБУДОВИ МІСТА

Джерзі Ситі. — Подану побіч фотознімку взято з місцевого щоденника „Ди Джерзі Джорнал" з 9-го квітня, яку там поміщено разом з вісткою про далекойдучі пляни перебудови і розбудови тієї частини міста, відомої досі як „Давнтавн" — „Долина міста" над Гудсоном і напроти великанського Світового торговельного осередку по другому боці ріки в — також „долішньому" — Ню Йорку. Центральне місце в цій частині Джерзі Ситі займає могутня, 15-поверхова Українська Будівля УНСоюзу (на фото зазначена зіркою), у безпосередньому сусідстві якої, над берегом Гудсону, плянується будова та влаштування надбережного парку, що буде прикрасою міста та одною з головних атракцій для відвідувачів і туристів.

У БОННІ ВІДБУВСЯ СИМПОЗІЮМ ПРЕДСТАВНИКІВ СЛОВ'ЯНСЬКИХ НАРОДІВ

Бонн, Німеччина (МА). — Тут, поблизу цієї столиці Німецької Федеративної Республіки, 28-го березня розпочався, а 30-го закінчився триденний симпозіюм на тему: „Боротьба за права людини в Східній Европі"

У нарадах, що їх влаштувала Політична Академія, Фонд Конрада Аденауера разом із Вільним Товариством Сприяння Приязні з Народами Чехо-Словаччини, взяли участь понад 50 політичних діячів, учених-еміґрантів із Польщі, Росії, Чехо-Словаччини й України та журналісти, письменники, депутати Західньої Німеччини.

На порядку денному першого дня симпозіюму була доповідь керівника справами опозиційної фракції Християнсько-Демократичного і Християнсько-Соціяльного Союзу в західньонімецькому парляменті депутата Герґарда Кунца з Берліну „Безпека і свобода в Европі" та виступ головного редактора газет „Райніше Меркур", „Хріст унд Вельт" Людольфа Германна із Кельну „Основи християнства — альтернатива до соціялізму."

В чотирьох робочих групах обмірковувалося питання демократичної опозиції, марксизму й християнства в країнах соціялістичного бльоку та „порушення прав людини — закономірність комуністичної системи". До складу цих комісій входить колишній член Академії Наук вчений Історичного музею в Празі д-р Ян Тезар ; редактор німецькомовного видання журналу „Континент" Корнелія Ґерстенмайєр; співпрацівник радіостанції „Німецька хвиля" д-р Рудольф Штребінґер, який у Празі видавав щоденну газету „Людова демократіє"; недавній професор східньоберлінського університету ім. Гумбольфа д-р Гельмут Нітше; колишній іґумен манастиря Праґа — Бревнов д-р Анастас Опачек; керівник Чехо-Словацьких християнських демократів на чужині Ярослав Куза; журналісти — Александр Дрозджинський, який походить із Варшави та Юрій Бєлов із Ленінґраду. Українців представляв Юрко Семенко, голова Української Селянської Партії з Криворіжжя, який виступив з доповіддю: „Фази розвитку східньоевропейського комунізму, його сучасна криза".

Керував симпозіюмом міжнародний шаховий ґросмайстер Людек Пахман, неодноразовий чемпіон Чехо-Словаччини, автор кільканадцятьох книжок з теорії шахової гри та на політичні теми.

Скликання симпозіюму було заплановане ще на початку осені минулого року. Тому, що вторгнення совєтської армії до Афганістану перебуває тепер в центрі уваги всього світу, який розцінює його як несправокований напад СССР на невтральну країну, поділився думками про політичне становище після цієї нової агресії Совєтського Союзу д-р Бруно Гек, що був міністром у кабінеті канцлера Аденауера, та відомий німецький політик граф Гуїн, остання книжка якого „Напад. Дії Москви до світового панування" набрала великого і заслуженого розголосу в Німеччині.

КОРОТКІ ВІСТІ

У світі

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ З ТЕҐРАНУ, АТАКИ НА копальні нафти і на засоби транспорту зростають. Величезна рафінерія в Абадані протягом останніх двох місяців поважно скоротила свою продукцію через численні акти саботажу. Невідомі особи обстрілюють ракетами нафтові шиби, інші знов вибухівкою зривають нафтопроводи або підпалюють їх. Як повідомила іранська аґенція Парс в місті Карманшаґ, осередку арабських поселень Ірану, ракета зірвала одну з головних помп нафтової ропи. В цьому ж місті, яке лежить поблизу границі з Іраком, обстріляно ракетами місцеву рафінерію та зірвано доставу ропи до неї, що спричинило затримку в продукції.

КРВИВАІ ЗУДАРИ МІЖ ІРАКСЬКИМИ Й іранськими студентами в Баґдаді в часі похорону двох жертв попереднього бомбового замаху, що його виконав у Баґдаді іранський студент, набирають на силі. Зудари почалися вибухом ґранати, яку знов кинув у масу учасників похорону іранський студент. Викликані відділи поліції зупинили зудари. В доповненні до попередніх інформацій з Баґдаду подають, що в першій атаці згинуло два іракські студенти і був ранений заступник прем'єр-міністра Тарік Азез.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА МАСИВНУ ОФЕНЗИВУ російських дивізій проти національних партизан в Афганістані і важкі удари завдані партизанам, спротиву їхнього не вдалося большевикам зломити. Пакистанське радіо повідомило, що сорок три милі на північ від Кабулу партизани здобули совєтську летунську базу в Баґрамі. Баґрам був базою для большевицьких гелікоптерів, звідки вони переводили бомблення і артилерійський обстріл афганського населення.

ЗВЕРНЕННЯ В СОРОКОВУ РІЧНИЦЮ катинського морду видали численні дисиденти на чолі з ген. П. Григоренком, Леонідом Плющем, Владіміром Буковським, Наталією Ґорбаневською і іншими. Дотепер понад тридцять дисидентів підписали це звернення, щоб ушанувати пам'ять жертв большевицького масового морду. Листа підписів відкрита і дальші підписи наспівають.

ҐІНДУСЬКА ЯНАТА ПАРТІЯ, НЕДАВНЯ привладна партія в Індії, яка покололася перед останніми виборами, колеться далі. Яната партія на ділі була демократичною коаліцією, що виграла вибори 1977 р. і перебрала владу від того крила індійської Конґресової партії, яке підтримувало Індіру Ґанді. В недавніх виборах знов виграла Індіра Ґанді і стала прем'єр-міністром. Цілий ряд внутрішніх розламів, які сталися перед і після виборів внутрі Яната партії, а головно останній, звели її нанівець.

ТОКІЙСЬКИЙ ЩОДЕННИК „МАЙНІЧІ ШІМБУН" повідомляє, що японський міністер міжнародної торгівлі Йошітаке Сасакі виїжджає 27 квітня до Пекіну, де він між іншим запропонує позику японського промислу в сумі більйона долярів спеціяльно для розбудови копалень вугілля в Китаї. З тих нових копалень Японія зобов'яжеться купувати сім мільйонів тонн вугілля кожного року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ТУРЕЧЧИНА В ОБОРОННІЙ СИСТЕМІ НАТО

Проблему оборонної системи НАТО значно послабили події в Ірані та Афганістані на особливо вразливому відтинку, а саме в Туреччині і Малій Азії.

Туреччина — це важливий член НАТО, але її льояльність до НАТО — часто проблематична з уваги на її нестабільне внутрішнє положення та на відносини з Америкою, яку в Туреччині вважають „покровителькою" Греції, а з якою Туреччина ще не покінчила конфлікту на острові Кипр.

Туреччина має 50 мільйонів населення і тим самим є наймогутнішою ісламською державою у тій частині світу. Її армія нараховує 500,000 вояків, і після військового контингенту ЗСА, це найчисленніша армія в системі НАТО. Туреччина — це єдиний член НАТО, що має спільний кордони зі Совєтським Союзом, як теж з Іраном, Іраком і Сирією. Її основний мілітарний потенціял має і матиме в майбутньому величезне значення для східнього Середземного моря, Близького Сходу й Азії.

Проте, хоча положення Туреччини становить собою велике стратегічне значення, в загальному Захід не звертає уваги на теперішній внутрішній заколот у цій країні, де прокомуністичні терористичні організації ведуть безнастанну терористичну акцію. Офіційні джерела подають, що терористи пересічно вбивають 50 осіб в тижні; 19 провінцій впровадили наглі суди і недавно терористи спаралізували Стамбул та прибережне місто Ізмір.

Причиною внутрішнього хаосу в Туреччині є не тільки марксистський терористичний рух, але також нестабільне фінансове положення та сто відсоткова інфляція.

Правда, прем'єр Сулейман Демірель перевів далекойдучу економічну реорганізацію, яка при допомозі Заходу, зможе устабілізувати країну. Існують ще інші позитивні явища в Туреччині, одним із них це те, що совєтська інвазія Афганістану призвела до ближчої співпраці між ЗСА і Туреччиною, між якими в минулому прийшло до погіршення стосунків з уваги на турецько-грецький конфлікт на Кипрі та американське ембарго на доставу зброї для Туреччини. В січні ц.р. ЗСА та Туреччина підписали новий договір, який забезпечив американські мілітарні бази в Туреччині, включно з підслухо-обсерваційними постами для американців. Але ще досі американський уряд не впровадив у життя постанов цього договору, і Білий Дім ще їх не представив Конгресові.

Внутрішнє політичне положення Туреччини дуже подібне до тієї ситуації, яка заіснувала в Ірані в січні 1979 року, перед приходом до влади Аятолли Хомейні. Деякі перестороги американському Конґресові недавно передала Дослідча Служба Конґресової Бібліотеки, стверджуючи послаблення турецької армії та потребу модерного озброєння, якщо Туреччина має сповнити свої зобов'язання відносно НАТО.

У березні ц. р. Туреччина повідомила своїх західних союзників, що в тій країні виникла нагла і конечна потреба 3-мільярдової долярової піддержки для рятування турецької економії; ця допомога може прийти від Міжнародного Монетарного Фонду, або від Світового Банку. Але ЗСА та інші країни Заходу, в яких є зрозуміння для фінансової потреби Туреччини, постановили дати остаточне рішення щойно з початком квітня ц.р.

Зовсім ясно, що навіть найменша проволока допомоги Туреччині може призвести до катастрофальної кризи в Туреччині. Тому, зокрема президент Картер, згідно з договором з Туреччиною, повинен домагатися від Конґресу ухвалення цієї допомоги для тієї країни. Америка також повинна взяти провід в організуванні цієї 3-мільярдової допомоги, яка, на думку знавців, вистачальна для зміцнення Туреччини, як надійного і важливого члена НАТО.

Це тим більше, коли взяти до уваги, що така допомога є далеко менша від тих втрат, які могли б зазнати НАТО і Америка, якщо б Туреччина пішла шляхом Ірану чи Афганістану. А цієї можливости не можна виключити.

Я. Гайвас

НАСТУП ТРЕБА ВІДБИТИ!

Оклик: „ловіть злодія!" належить до найстарших і найбільше випробуваних трюків злодійських професіоналів. Але, послуговуються ним також і інші професіоналісти. А вже не абиякими експертами у цьому відношенні є большевицькі пропаґандисти і політичні та державні мужі.

Завойовницькі успіхи Москви на протязі останніх років, а вкінці інвазія на Афганістан, врешті-решт починають відчиняти очі світові, хоч іде цей процес дуже поволі. Все ж таки, хоча яка голосна большевицька пропаґанда, але вона навіть в тому стані, який у світі тепер існує, не всилі успокоїти загальне схвилювання, ані приспати обурення. Побачивши це, кремлівські володарі переходять до генерального наступу. І цим разом, як уже раніше, вони організують загально-світову „офензиву миру". Західня преса заздалегідь повідомляла про це, передбачаючи відкриття барабанного вогню большевицької пропаґанди літом 1980. І не багато вона помилилася. Із загально доступних інформацій виходить ясно, що ми стоїмо напередодні большевицького „мирового наступу". Першими в цьому наступі, згідно з плянами „вождів світової революції", мали б бути комуністичні партії Европи. Власне ті партії, які розпоряджають найбільшою кількістю видатних інтелектуалістів, мають розвинені і впливові видання, мають доступ до керівних кіл західньо-европейських суспільств і географічно діють в обширі, на якому буде багато вирішуватися.

Але в Москві знають, що тепер вони вже не можуть доручувати комуністичним партіям европейських народів виконання різних наказів, як це було колись. І тому рішено скликати конференцію европейських комуністичних партій і на ній „демократичним способом" довести до запляновані Москвою постанов. Знаряддям для скликання тієї конференції стали французька і польська комуністичні партії (в Польщі комуністи виступають під назвою Об'єднаної Польської Робітничої Партії). Ці партії вже вислали спільне запрошення іншим комуністичним партіям різних країн Европи до Парижу на 28-29 квітня ц.р. Ціль конференції: оборона миру й боротьба за роззброєння. Таким чином Москва, яка на людських очах підпорядкувала собі останніми роками цілий ряд країн і наставила там віддані собі кукли-уряди, а в Афганістані зробила це саме при допомозі прямого збройного нападу, починає кричати „лови злодія", та ще й хоче заставити до цього інші комуністичні партії тому, бо її словам мало-хто хоче вірити.

Мир і роззброєння-гарна ціль, але пощо для цього аж конференція та ще й комуністичних партій? Чи не легше й простіше звернутися з апелем до Москви і зажадати, щоб вона вивела свої війська з Польщі, Чехо-Словаччини, Мадярщини, Німеччини, Афганістану? Або запропонувати Політбюрові припинити, або бодай зменшити продукцію танків, гармат, бойових літаків, якими большевики і так перевищають Захід? Або натиснути на неї, щоби менше рублів видавано на ракети і хемічну зброю, а більше на харчі, мешкальні приміщення, взагалі побутові потреби населення? Ясне, що це було б і легше і доцільніше, але ж не мир і роззброєння має на увазі „штаб світової революції" у Москві і його поплентачі у світі, а зовсім щось іншого.

На щастя, розуміють це вже навіть деякі комуністичні і ліві партії та їхні лідери. І тому деякі з них рішуче заявили, що до Парижу на роблення промосковського вітру не поїдуть і не причиняться до того, щоб Москва а) не зважаючи на аґресивну політику в світі ставала чемпіоном світового миру, б) допомагати їй приспати світову опінію і сторожкість загрожених нею країн і таким чином готовити ґрунт для дальшої експансії російського імперіялізму, в) повернула їх назад до ролі безвільного знаряддя російської політики, як це було колись.

Досі до тієї самозрозумілої і чесної постави приєдналися три европейські партії: юґославська, італійська, еспанська. Рівночасно з тим виникла ініціятива зорганізувати справжню конференцію миру, з участю соціял-демократичних, соціялістичних і комуністичних партій Европи. Ініціятива ця дуже свіжа, але вона абсолютно заслуговує на підтримку. Йдеться бо про те, щоб не приглядатися безчинно маневрам російських аґресорів, щоб вирвати з рук комуністів арґумент, будь-то би вони і вони єдині консеквентно обстоюють мир і співпрацю між народами світу, та щоб допомогти всім тим, навіть комуністичним партіям у світі, хто став знаряддям большевиків, скинути зі себе пута промосковського поплентацтва.

Наступ, що його починають большевики на широкій світовій арені, треба відбити, заки зуміли вони розвинути його й поширити, бо чим далі, тим важче буде це зробити.

ІРАКСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ АҐЕНТСТВО повідомило, що у відплату за участь у терористичних актах уряд Іраку прогнав іранського дипломата. При цій нагоді аґентство офіційно звинуватило іранські державні чинники в участі в терористичних актах на терені Іраку, а Аятоллу Хомейні назвало „расистським лунатиком".

Богдан Ребрик

„РОСІЯ ЗАВЖДИ БУЛА ТЮРМОЮ НАРОДІВ"

(3)

До речі, пробачте, пане Мільнер, я забув про найголовнішу настанову режиму, а саме, що революційна кляса створює державу, в якій все стає з ніг на голову, пам'ятаєте? Ось де собака зарита! Це фашизмові чи кому іншому не можна пригноблювати інші країни, а комунізмові можна, бо його гноблення 'прогресивне'. Це Піночету не можна боротися з ворогами батьківщини, а Таракі й Хомейні можна навіть вішати. Тепер зрозуміло, чому захоплення і окупація радянським режимом японських, китайських, німецьких, фінських земель сприяє виключно зміцненню миру в усьому світі. А законні претенсії Японії або КНР на повернення їхніх земель є небезпечними передумовами нової війни.

Але я відійшов від теми. Повертаюсь до проблем своєї нації: у часи подій, пов'язаних з іменем Вашого Кромвеля і нашого Б. Хмельницького, ми за чисельністю не поступалися англійцям. Сьогодні Ви далеко попереду не лише за чисельністю. З тієї ж причини, що привела мене до концтабору і змусила мене писати до Вас. До речі, я не певен, що нас дійсно 40 мільйонів. Число узяте з радянських джерел, а там можливе усяке: скільки накаже партія нарахувати, стільки й нарахують. Не вірите? Даремно. Ви, напевно, читали у 'Новом времени', що на Україні є Комуністична Партія України. Навіть є ЦК КПУ та її перший секретар В. Щербицький. Правда, він такий українець, що не володіє українською мовою і звертається до українського народу на іноземній мові, ще й до того без перекладача! Смішно? Страшно! Але головне — попереду. Є в нас обкоми КПУ, є райкоми, навіть з'їзди КПУ проводять, але самої КПУ нема. Фокус? Іще гірше! Трюк незалежности!

Обійдіть зі свічкою в руках усю 'електрофіковану' Україну: жодного члена КПУ Ви не знайдете! Навіть сам перший секретар, згідно з його власним партквитком, що лежить у його лівій кишені, не є членом КПУ. Чудеса? Сміх і сльози! Що там, скажете Ви, якась книжка, в порівнянні з правами, які має ваш народ! Так, дійсно, прав у нього багато, тільки біда в тому, що всі вони зведені до одного. Узяти, наприклад, політичні права. Партія наша розумна, вона навіть знає, що людина, прагнучи любити всіх, розпорошує свою любов і не може по-справжньому любити жадного. Так ось, щоб вона не розпорошувала свого кохання, а любила сконцентровано і не будь-кого, хай любить рідну комуністичну партію, а любов свою доводить вихвалянням. На виборах така сама концентрація — один кандидат — вибирайте і будьте вдячні! Демонстрації? Будь-ласка. Навіть два рази на рік і тільки на те, щоб навесні кричати голосно 'слава партії', а восени ще голосніше 'партії слава!'

Цікаво? Дуже. Головне, щоб любов була сконцентрована. Ну, а якщо знайдуться в країні ті, що в слові 'плюралізм' зуміли розібратися? То цих також можна і навіть треба сконцентрувати... Так, Ви цілком правильно здогадались... в таборах. Тому ж вони і називаються концентраційними. У Вас чогось подібного немає?

Зате ж у Вас є безробітні. І видно, що ніколи Ви їх не позбудетесь. Хіба можна безробітним платити? За що? А чому Вам не зробити так, як у нас?: конституційно ввести трудову повинність і принцип: хто не працює, той не їсть. Ні, нічого у Вас, буржуазії, не вийде. Замучать Вас пороки. Інша справа в нас. У нас — Сибір. Величезний і холодний. Земля в нас селянська, заводи належить робітникам, все наше.

Тільки те, що земля вродить, а заводи вироблять — не наше. Працюй і не обурюйся. Нема, наприклад, праці там, де живеш, у Львові, їдь у Челябінськ, якщо там нема, їдь ще далі. Але спробуй не трудовлаштуватися протягом трьох місяців — у ГУЛАЗі вакантних місць стане на всіх 600 грамів пайку, також. А профспілка, спитаєте Ви? Так це ж школа комунізму. Її завдання — збирання членських внесків, допомагати адміністрації зміцнювати трудову дисципліну, товкти робітникам про те, що вони є справжніми господарями держави й підприємства. А питання про платню — так на це ж є рідна партія. Їй краще знати, що потрібно 'господарям' країни. Та й сама платня — це буржуазний пережиток. Головне — це трудитись, трудитись, трудитись. Експлуатація людини людиною? Але ж у цій державі експлуатація — це благо. В цій державі все дозволено. Навіть жінок зрівняли з чоловіками, щоб примусити їх тягати залізні шпали, носити бетон, цеглу та інші тягарі на будівництві. А жінка-колгоспниця?

Та сама, що на її спині й потрісканих руках тримається все 'прогресивне' колгоспне господарство?

Це ж її перетворено на тяглову худобу. А не було б цієї рівноправности, то не лише пшеничку довелося б купувати в буржуазному світі.

(Продовження буде)

ПОЖВАВЛЕННЯ НА КУРДСЬКО -ІРАНСЬКОМУ ФРОНТІ

Зимова погода в горах Курдістану і зв'язані з нею труднощі причинилися до застою в визвольній боротьбі курдів в Ірані. Так само іранські військові частини не виявили великої охоти до оперативної ініціятиви. З приходом весняної погоди положення змінюється.

Невідомо, припадково, чи у висліді попереднього плянування курдські повстанці видали зустрічний бій іранським військовим частинам в околиці населеного пункту Ошновіє, де народився мулла Мустафа Барзані, великий курдський національний провідник, що недавно помер на рака в ЗСА. Барзані належав до тих типових для визвольної боротьби народів провідників, який ціле своє життя віддав тій боротьбі.

Бій під Ошновіє відбувся після невдачі переговорів між іранським урядом і генеральним секретарем Курдської Демократичної Партії, Абдуром Раманом Квассемлю, і релігійним провідником курдів шеїком Еццедіном Госсейні. Після того Квассемлю зорганізував в Магабаді, столиці Курдистану, велике публічне зібрання, на якому заявив, що після невдачі переговорів за автономію Курдистану, курди мусять знов взятися до зброї. На це відповів президент Ірану Бані-Садр, що нова рунда переговорів може відбутися щойно тоді, коли курди зложать зброю і піддадуться. Так само Ісламська Революційна Рада відкинула вимоги курдів.

Теперішні курдські провідники нав'язують свою боротьбу до Курдської Автономної Республіки, яка постала була під кінець Другої світової війни, зі столицею в Магабаді, а її керівництво тісно співпрацювало з Москвою, що окупувала цю частину Ірану згідно з домовленням з альянтами. На категоричну вимогу тодішнього президента ЗСА Гаррі Трумана червоні війська залишили Курдистан, а війська шаха без труду здобули назад ці терени. Президента Курдської Автономної Республіки, д-ра Рагіма Квазі, на наказ шаха повішено, а військовий командир згаданий генерал Мустафа Барзані, подався до СССР, де пробув довгі роки і був найменований почесним генералом Червоної армії. Тепер син колишнього президента Рагіма Квазі повернувся, після 33 літнього побуту, з Москви і є одним з чолових провідників курдських самостійників. Власне він був одним з членів курдської делеґації до Теграну, яка скінчилася невдачею, після чого почалися нові бої.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ІСТОРИЧНИЙ СИНОД

Під заголовком „Історичний Синод" появилася у „Свободі" з 1-го квітня ц.р. ч. 75, редакційна стаття, у якій в кінцевому розділі вкралася помилкова нотатка:

„Архиєпископ-митрополит Мирослав Любачівський, новообраний Синодом і затверджений Папою коадьютор Блаженнішого Патріярха Йосифа, є — мабуть — одиноким між теперішніми ієрархами УКЦ у вільному світі випускником Львівської Богословської Академії та учнем Патріярха Йосифа, тоді ректора тієї Академії".

В ім'я історичної правди треба ствердити, що в Богословській Академії у Львові під проводом її основника та тодішнього ректора, Патріярха Йосифа, набиралися основного знання та розвивали любов до рідної Церкви й два теперішні Владики:

Преосвящений Ізидор Борецький з Торонто, Канада та Преосвящений Іван Прашко з Австралії.

Коли Боже Провидіння не щадило хрестів нашому Патріярхові, то напевно потіхою для нього була та свідомість, що поважне число його вихованків, а передусім згадані Владики як вдячні сини стояли вірно й беззастережно зі своїми Великим Учителем у його змаганнях за існування та права Помісної Української Католицької Церкви.

Тому, коли випускники цієї заслуженої школи збираються (початок червня в Торонто) за благословенням свого Первоієрарха святкувати 50-літній Ювілей оснування своєї Альма Матер, то вони сповнені надією, що названі Владики знайдуть в особі Митрополита Любачівського — віком наймолодшого, але становищем найстаршого — свідомого історичної відповідальности помічника, чи радше провідника, та спільно продовжуватимуть шлях численних вихованків Духовної Семінарії, зглядно Богословської Академії у Львові.

Михайло Бойко

Орандж, Конн.

КАВЦІЮ У ВИСОТІ ДВОХ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ визначив суд в Івенстоні, Ілл., де арештовано одинадцять пуерторіканців, запідозрених у терористичних акціях. Між арештованими знаходиться Карльос Торрез, запідозрений у організуванні і виконуванні ряду бомбових замахів, що їх доконала організація пуерторіканських сепаратистів.

О. Зеленецький

„КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ"

Україна багата патріотинними українськими родами, що чимало праці та труду вклали в розвиток української культури, мистецтва, а то й своєю муравлиною працею причинялись до піднесення національної свідомости народних мас, до розбудови нашого життя. Усі ці роди можна назвати глибинними стовпами, на яких росла й розвивалася українська нація, не зважаючи на поневолення, на всі ці страшні лиха, що падали на наш народ й дали йому можливість не то що не згинути, а й розвиватися та продовжувати боротьбу за свою самобутність.

Сьогодні хочемо зупинитися на роді Плеваків у зв'язку з тим, що один з його представників Петро А. Плевако закінчив саме тепер 92-ий рік життя і відсвяткував рідкісний ювілей, 65-річчя свого подружжя, разом зі своєю дружиною. Історія цього роду пов'язана з Харківщиною, з містом Куп'янкою. Петро А. Плевако у своїх спогадах пише, що дід його помер вже під час революції 1917 року, маючи 80 років. Українські народні пісні, що їх дід співав своїм прекрасним баритоном, були цим глибоким корінням, з якого виросла національна свідомість купецької родини Плеваків. А взагалі, як це і було в інших українських родах дореволюційної України, ця національна свідомість у родині Плеваків, як пише Петро А. Плевако, формувалася „як стихійний вияв нашого внутрішнього україського світу, який зформувався у побутовій атмосфері діда Павла, чарівних околиць Дворічної й українських пісень тітки Ганни Павлівни.

А згодом ця свідомість почала формуватися під впливом української літератури, зокрема під впливом Шевченка. Брат Петра Антоновича Плевако, відомий український літературознавець Микола Плевако, вже за гімназійних часів був ентузіястом українського культурного життя, тоді познайомившись із проф. Сумцовим. Згодом проф. Сумцов на довгі роки став його улюбленим учителем й під його керівництвом Микола Плевако перетворився на передового українського літературознавця.

Петро Антонович Плевако після большевицької окупації наших земель, опинився на еміґрації, спершу у Відні, потім у Парижі. В своїх спогадах, поміщених у збірнику праць Миколи Плевако, виданих в Парижі заходами Петра Антоновича, він пише, що світла літературно-наукова кар'єра Миколи Плевако в Харківському університеті перервалася у наслідок наростання терору за сталінських часів в Україні, терору, що знищив не тільки Миколу Плевако та інших братів Петра Антоновича, а й сотні тисяч інших передових людей України. „Десь наприкінці 20-их років вістки про брата почали приходити все рідше і рідше, — пише Петро Антонович — і нарешті Микола зовсім перестав писати... Лише після Другої світової війни, від нових еміґрантів, що знали особисто мого брата, я довідався, що мого дорогого брата Миколи вже більше на світі немає. Згинув він... в далекому большевицькому засланні."

Страшна доля, яка стрінула Миколу Плевако й десятки тисяч інших українських культурних діячів, була водночас і трагедією українських патріотичних родів, які саме несли на своїх плечах увесь тягар українського відродження як за часів царської Росії, так згодом у підсовєтській Росії. Треба сказати, що большевики таким чином нищили саме базу цього українського національно-політичного й культурного відродження, надіючися таким чином підкопати коріння українства. Візьмім для прикладу саме рід Плевако. Як пише Петро А. Плевако, у його діда Павла було десятеро дітей, п'ять синів і п'ять дочок. А в батька Петра Антоновича було чотири сини — Микола, пізніший відомий вчений літературознавець, найстарший — Петро, а там Семен, і наймолодший Сашко. І тільки найстаршому Петрові довелось дожити глибоких років на волі. Микола згинув у совєтських концтаборах це саме сталося з Семеном, наймолодший ще живе в Україні.

Високо нести прапор свого роду прийшлось нести, на чужині, найстаршому з роду — Петрові Антоновичеві. Як ми вже сказали, після упадку української державности, він опинився на еміґрації, спершу у Відні, а згодом в Парижі. Париж мав бути етапом на шляху до дальшої мандрівки. Але доля судила інакше. Петро А. Плевако залишається тут жити напостійно й його життя та праця, це продовження праці його роду для добра української справи. Заки перейти до його діяльности на чужині варта ще раз коротко зупинитися над його життям. Петро А. Плевако закінчив Харківський університет, адвокатську практику відбував в канцелярії відомого українського діяча й патріота Миколи Міхновського. Під час революції він з рамени Української Соціял-Революційної партії кандидує 1917 року до російських установчих зборів (список кандидатів був поміщений в „Робітничій газеті" ч. 178 за 1-ше листопада 1917 р.).

У тому ж часі він стає членом Української Національної Ради, працює в міністерстві шляхів УНР як директор одного з його департаментів, тоді ж обирають його заступником голови Українського комітету залізничників й чимало причиняється до того, що серед залізничників, великою мірою у той час русифікованих — починається українізаційний рух. Та не довго довелось залишатись на своїй землі та працювати в користь відновленої української державности. Як надійного фахівця, уряд УНР висилає Петра Антоновича за кордон студіювати організацію залізниць, але назад повернутись на батьківщину події не дозволили, вона опинилась під новою большевицько-російською окупацією.

Якийсь час Петро Антонович перебуває в Відні, згодом 1925 року замешкує у Парижі, де розгортає жваву громадську діяльність. Окремою, незабутньою для прийдешніх поколінь української еміґрації заслугою Петра Антоновича була придбання приміщення для храму Української Православної Церкви в Парижі. Петро Антонович був цією рушійною силою, він найбільше причинився для здійснення цього великого задуму. Довгими роками Петро Антонович їздив по країнах замешкання українців на чужині та збирав потрібні на це фінансові засоби. Комітет будови храму св. Симона в Парижі існував з 1953 року, його душею був Петро Антонович Плевако й роками поконував неймовірні труднощі, щоб завершити почате діло. Окремого храму не довелося побудувати у зв'язку з неймовірними коштами, але 1968 року вдалося Комітетові за зібрані гроші та за продану нерухомість парафії УАПЦ при вул. Ґасні-Ґі в Парижі, купити великий будинок у гарній дільниці Парижу при рю де Палестін, де, після переведення реставраційних робіт, знайшла приміщення не тільки православна церква, а й Бібліотека ім. Симона Петлюри. В той час Петро Антонович стояв вже напередодні свого 80-ліття. Дім куплено на ім'я Братства св. Симона, незмінним головою якого дотепер є Петро Антонович. Останньо він заклав при Братстві ім. св. Симона ще й Фундацію свого і своєї дружини імені, давши на цю фундацію княжий грошовий дар.

Та громадська активність Петра Антоновича на цьому не обмежилася. Він постійно працює у різних організаціях.

Він — постійний член Митрополітальної Ради УАПЦ уже з 1953 року, учасник усіх Соборів УАПЦ, голова Організаційної комісії для підготови надзвичайного Собору УАПЦ, що відбувся в Парижі 1973 року. Крім того він завзято бореться за об'єднання всіх відгалужень Українських Православних Церков. Петро А. Плевако з великою радістю прийняв вістку, що під час II СКВУ здійснилася його довголітня мрія, українські православні Митрополії об'єдналися духовно в одну Українську Православну Церкву, хоч існують три епархії.

Великою заслугою Петра Антоновича було видання власними коштами творів його молодшого брата Миколи Плевака — видатного історика й дослідника української літератури. Щедрою рукою Петро Антонович фінансує й інші видання, як ось, наприклад, збірку сатиричних есеїв Р. Рахманного „Червоний сміх над Києвом". З його ініціятиви Братство св. Симона в Парижі стало довічним членом-фундатором Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

Наукове Товариство ім. Шевченка — Европейський Відділ, іменувало Петра А. Плевако членом-прихильником НТШ за його щедру підтримку для цієї заслуженої наукової організації.

(Закінчення на стор. 3)

„КОЗАЦЬКОМУ РОДУ...”

(Закінчення зі ст. 2-ої)

На закінчення варта привести слово зі статті, що появилася в „Нових днях” за лютий 1974 року з приводу 85-річчя Петра Антоновича Плевако, в ній пишеться: „Невидима сила вічно могутнього духу української землі яка породила так багато стійких тілом і духом синів, а серед них прометеївським духом обдарованого нашого ювілята Петра Антоновича — частенько обдаровує і довговічністю відданих українській ідеї діячів, таких потрібних „для народу, що вгору йде”, до завершення петлюрівського руху”.

В ЧАС, КОЛИ КРАЇНА РОЗПОЧАЛА СПРАВЖНЮ боротьбу з інфляцією, ті, що дістають чеки Соціяльного забезпечення, вже в липні ц.р. дістануть найбільшу досі підвишку на чеках. Підвишка викликана намаганням Уряду вирівняти суми Соціяльного забезпечення з зростом коштів на прожиток. Ці чеки збільшаться на 14 або більше відсотків. Пересічний чек на 295 дол. збільшиться до 335 дол. Ті, що дістають максимум чек 570 дол, дістануть 650 дол. місячно. Загальне збільшення виплат на чеки Соціяльного забезпечення коштуватиме Урядові ЗСА 15 більйонів долярів і досягне рекордового річного бюджету для Соціяльного забезпечення — 123 більйонів долярів.

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ, 13-го КВІТНЯ 1980 Р.

Український Православний Цвинтар Церкви-Пам'ятника св. ап. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВСЕЛЕНСЬКА ПАНАХИДА

за Батьків, Матерів, Братів, Сестер наших і Тих, що життя своє віддали за правду і Церкву Христову і Державність України та спочивають на цьому освяченому цвинтарі.

Год. 9:30 ранку — СОБОРНА АРХИЄРЕЙСЬКА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ, яку очолить Блаженніший Митрополит МСТИСЛАВ у сослуженні Архиєпископів МАРКА та КОНСТАНТИНА в допомозі околичного ДУХОВЕНСТВА.

Год. 12-та дня — СОБОРНА ПАНАХИДА коло Хреста-Пам'ятника на цвинтарі.

Год. 12:45 по пол. — після відправи Загальної Панахиди, початок відправ ПАНАХИД над могилками.

У цій Всенародній Панахиді візьмуть участь всі військово-ветеранські організації, а також молодечі організації: Пласт, ОДУМ, Ліга Православної Молоді, СУМ-А та інші прицерковні організації, всі зі своїми прапорами.

Не забудьте зложити свій щедрий дар на будову дому Української Культури, що будується у пам'ять 1000-РІЧЧЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ.

Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА

Увага! Паркування авт та автобусів на терені нового маєтку. В'їзд з Davidson Avenue.

В суботу, 17-го травня 1980 року

в приміщенні Українського Інституту Америки в Ню Йорку

відбудеться

УРОЧИСТЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

30-ЛІТТЯ УВАН у США

Заплановано наукову Конференцію (доповіді — Ярослав Білінський, Василь Омельченко, Омелян Пріцак, Юрій Шевельов), Товариську Зустріч членів та прихильників Академії і Концерт.

Докладна програма буде подана пізніше.

Управа УВАН у США

ВИСТАВКА О. БУЛАВИЦЬКОГО В ҐАЛЕРІЇ ЕКО

Детройт, Міч. — В п'ятницю, 18-го квітня ц.р. о год. 7:30 вечора тур в Ґалерії ЕКО при 4437 МекКінлей у Воррен, Міч. відбудеться відкриття мистецької виставки картин Олекси Булавицького. Виставку можна буде оглядати до 27-го квітня включно від год. 11 до 6-ої вечора, крім середи.

ВЕСНЯНІ СЕМІНАРІ УКУ

Ірвінґтон, Н.Дж. — Український Католицькиий Університет ім. Папи Климента у Філядельфії і Українське Патріярхальне Товариство — Відділ в Нюарку-Ірнінґтоні влаштовують весняні семінарі на тему: „Символіка і значення українського обряду”. Перший такий виклад проф. Григора Лужницького відбудеться у п'ятницю, 11-го квітня ц.р. о год. 6:30 вечора в Українському Народному Домі при 140 Проспект евеню в Ірвінґтоні. Оплата за один виклад 3 доляри; за три виклади 8 долярів.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Ню Гейвені, Конн.

повідомляє, що

в неділю, 27 квітня 1980 р., о год. 2:30 по пол. в залі Української Католицької Церкви

при Нюбурн Стріт, ЛУДЛОВ, Масс.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

1. Відкриття і вибір Президії.
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів.
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії.
4. Дискусія над звітами.
5. Уділення абсолюторії уступаючій Управі.
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії.
7. Доповідь д-ра ІВАНА О. ФЛИСА, головного предсідника УНСоюзу.
8. Запити до представника УНС.
9. Затвердження пляну праці на 1980 р.
10. Внески і запити.

У зборах обов'язково повинні взяти участь члени Окружної Управи, Урядовці і Конвенційні Делеґати наступних Відділів:

12, 23, 52, 54, 59, 67, 84, 101, 138, 207, 253, 254, 277, 350, 370, 387, 390, 414

У Зборах візьмуть участь:

Д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС

Проф. Іван Телюк, головний контролер УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Проф. Іван Телюк *почесний голова* — **Д-р Михайло Снігурович** *голова*

Тарас Сливінський *секретар* — **Василь Добчанський** *касир*

Осередок СУМ-А в Картерет, Н. Дж.

влаштовує

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

в суботу, 19 квітня 1980 р., о год. 9-ій веч. в парохіяльній залі св. Димитрія

681 Roosevelt Ave., CARTERET, N.J. (Exit 12 N.J. Turnpike)

Грає оркестра „ІСКРА”

Вступ: дорослі $6.00, студенти $4.00

Користі для родини забезпеченого

Коли робітник починає діставати пенсію, певні члени його родини також мають право на пенсію. Соціяльне забезпечення має в програмі забезпечення родини:

Дружина забезпеченого робітника має право на пенсію в сумі 50 відсотків пенсії свого мужа, якщо вона почне брати пенсію у 65 років її віку. У віці 62 роки вона дістане тільки 37½ відсотка пенсії свого мужа. Тоді, якщо вона розпочала брати пенсію в 62 роки, вона буде діставати нижчу пенсію навіть коли досягне 65-го року життя. Дружина може дістати пенсію також у будь-якому віці, якщо вона дбає про дитину свого чоловіка до 18 років життя або якщо дитина каліка. Дружина не дістане пенсії на рахунок свого мужа, коли вона дбає про дитину старшу як 18 років. Така дитина сама дістає пенсію по своєму батькові, якщо вона студент.

Розведена жінка діставатиме пенсію на рахунок праці свого колишнього чоловіка, якщо вона була з ним одружена щонайменше 10 років. Пенсія розведеної жінки також виносить 50 відсотків пенсії колишнього чоловіка, якщо вона почала її діставати у 65 років життя, а 37½ відсотка, якщо — в 62 роки життя. Так само розведена жінка може діставати пенсію у всякому віці, якщо вона доглядає дитину колишнього свого мужа, молодшу як 18 років, або дитину-каліку, навіть старшу.

Якщо розведена жінка знову вийде заміж, вона не може далі діставати пенсію за рахунок праці свого першого чоловіка, однак її одруження не перешкодить її дітям від першого мужа, що живуть разом з нею, і далі діставати пенсію.

Чоловік або розведений чоловік, згідно з рішенням Найвищого суду з березня 1977 року, може також діставати пенсію на рахунок праці й пенсії своєї дружини так само, як жінка має право діставати пенсію на рахунок свого мужа. Згідно з цим новим правилом, чоловіки мають те саме право, що і жінки або розведені жінки.

Микола Шпитко

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. дир. Миколи Кошака

складає 20.00 долярів на студії українознавства в Гарварді —

Ірина НЕБЕЛЮК

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 5-го квітня 1980 року, в Россфорд, Огайо, упокоївся в Бозі, на 85-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ВЛОХ

Горем прибиті:

дружина — КАТЕРИНА
дочка — АННА з чоловіком МИХАЙЛОМ БОБЕР
син — ЯРОСЛАВ з дружиною ОКСАНОЮ
внуки:
БОГДАН БОБЕР з дружиною НЕНЦИ
ЯРОСЛАВ І ҐЕНЕК ВЛОХ
правнук — ДАВИД БОГДАН БОБЕР
брат — ВАСИЛЬ в Арґентині
сестра — МАРІЯ в Україні
та ближча і дальша Родина

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Комісія Зв'язків

запрошує Шановне Громадянство на

ІНФОРМАТИВНИЙ ПАНЕЛЬ

„Конференція жіночої декади у Копенгаґені”

що відбудеться **у суботу, 19-го квітня 1980 року, о год. 3-ій по пол. в домівці Союзу Українок Америки, 108 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.**

У ПАНЕЛІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

С. Карпінська, О. Процюк, Д. Рак, Р. Куделя, В. Кузьмич, М. Нестерчук, Д. Степаняк, О. Щурова.

Обговорені будуть такі теми: Нові напрямні праці жіночих організацій; Теми Конференції: „Праця, освіта і здоров'я жінки”; Плян участи Української Делеґації у Конференції.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

повідомляє ВП. Громадянство, що

ДВАДЦЯТИЙ НАУКОВИЙ З'ЇЗД УЛТПА

відбудеться

27, 28 і 29-го червня 1980 року в готелі „Пляза” — Центр Відродження Детройту Детройт, Мічіґан

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

П'ятниця, 27-го червня 1980 р.:
Год. 3:00-6:00 по пол. — Реєстрація
Год. 7:00-12:00 веч.
Вечіркова зустріч у бенкетовій залі „Макінак”:
Коктейл
Вечеря
Концерт мандолінової оркестри
Забава

Субота, 28-го червня 1980 р.
Год. 8:00-11:30 ранку — Симпозіюм дитячих хвороб.
Год. 11:00-12:00 полудня — Відкриття З'їзду.
Год. 12:00-1:30 по пол. — Спільний обід.
Год. 2:00-5:30 по пол. — Симпозіюм дитячих хвороб (продовження).
Год. 6:30-2:00 ночі — Бенкет і забава в бенкетовій залі „Колюмбус”.

Неділя, 29-го червня 1980 р.
Год. 10:00-12:00 полудня — Ділова Конференція.

Зголошення участи у З'їзді просимо спати на адресу:
Ukrainian Medical Association of North America
P.O. Box 36305, Grosse Pointe Shores, Mich. 48235

Кімнати замовляти в готелі:
Detroit Plaza Hotel, Renaissance Center
Detroit, Mich. 48243
(Ukrainian Medical Convention)

Господарем З'їзду є Мічіґанський Відділ УЛТПА

Христос Воскрес!

Веселих Свят ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

бажаю

Його Блаженству Блаженнішому Йосифові, Главі Української Помісної Католицької Церкви, Високопреосвященним Владикам Українських Католицьких Епархій у вільному світі, Всечеснішому Духовенству, всім нашим Приятелям і Жертводавцям.

При цій нагоді пригадуємо, що пожертви на будову української церкви св. Андрея і місійного осередку ім. Слуги Божого Митрополита А. Шептицького в Єрусалимі.

можна пересилати на нашу адресу —

REV. CASIMIR ROSZKO
ECUM. CHRIST CHILD CENTER
27/403 Nazaret, Israel
і також в ЗСА до „Самопомочі”
SAMOPOMICH
2351 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622

За зложені до цього часу пожертви, щиро дякую та подаю, що відправляю кожної неділі Святу Літургію за наших жертвенних Добродіїв.

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

НА МОГИЛІ

бл. п.

ЯРОСЛАВА ЦІҐАША

відбудеться

у Провідну Неділю, 13-го квітня 1980 р., о год. 3-ій по пол. на Українському Православному Цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

До участи просить Родину і Знайомих —

дружина — ГАЛИНА

СПОРТОВА ШКОЛА

УСВТ "ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

відбудеться на протязі 3-ох тижнів в часі 20 липня до 9 серпня ц. р. для дівчат і хлопців - 6 - 16 років на Оселі УБС "Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й.

По інформації писати:

UKRAINIAN SITCH SPORTS SCHOOL
680 Samford Avenue Newark, N. J. 07106

В глибокому смутку повідомляємо, що наша Найдорожча і Невіджалувана МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ

зі СТЕФАНОВИЧІВ

МАРТА СОФІЯ ДУРБАК

вдова по бл. п. інж. ПАВЛОВІ, народжена 10-го вересня 1883 р. у Львові, упокоїлася в Бозі у Львові, в суботу, 22-го березня 1980 року, на 97-му році свого трудящого і тернистого життя.

Покійницю поховано у вівторок, 25-го березня 1980 р. на Личаківському цвинтарі у Львові.

Горем прибиті:
діти:
БОРИС з дружиною ТЕОДОЗІЄЮ
ТАРАС з дружиною МАРІЄЮ
ОЛЕКСА з дружиною КАТРЕЮ
внуки і правнуки:
ДМИТРО з дружиною МАРУСЕЮ і сином АЛЕКСАНДРОМ ПАВЛОМ
БОРИС з дружиною ЛЕСЕЮ і доньми УЛЯНОЮ І МАРІЯННОЮ
МАРТА з чоловіком ІВАНОМ БЛАЖКЕВИЧЕМ
МАРУСЯ ІВАННА
ПАВЛО

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Борис Дурбак, 2239 W. Walton Avenue, Chicago, Ill. 60622
Тарас Дурбак, 10 Franklin Terr., Irvington, N.J. 07111

„Св. Софія” — Релігійне Товариство Українців Католиків

Листа ч. 43. Замість квітів на могилу

бл. п. д-ра Дениса Несторовича

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили:

100.00 дол. — Феденко С. А.;
по 25.00 дол. — Балтарович П., Мороз Р. О.;
по 20.00 дол. — д-р Король В. Н., д-р Сілецький Р. Е., Дубицька Н., Дубицький М. С.;
15.00 дол. — Праліс П. Н.;
по 10.00 дол. — Климишин С. Е., Кунинський М. Н., Сена Я., Конюх П. Д., Лаврин М. Н., Щуровський С., Бакстер О., Манковський.

УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ АНСАМБЛЬ З ТОРОНТА „ЗАГРАВА”

поставить

Комедію на 4 дії Івана Тобілевича

„СУЄТА”

(БАТЬКИ І ДІТИ)

Неділя, 27 квітня 1980 р., о год. 4-ій по пол. в залі Стайвезант Гай Скул в Ню Йорку
345 E. 15-та вул. (між 1 і 2 Авеню)
Квитки: АРКА і ЕКО
Під патронатом Українського Конгресового Комітету Америки у Ню Йорку

Субота, 26 квітня 1980 р., о год. 6-ій веч. в залі Олней Гай Скул у Філядельфії, Па.
Фронт і Данкенон вул.

Режисер — ЮРІЙ БЕЛЬСЬКИЙ

ПИСАНКА ДЛЯ ЗУАДКУ!

ЗВЕРНЕННЯ ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

1321 West Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141

ВАША ДОСТОЙНОСТЕ!

Кожного року у Великодньому періоді Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, звертається до української патріотичної громади — до людей доброї волі, зложити пожертву на „Писанку для ЗУАДК-у". Зібрані на це фонди уможливлять нам частинно допомогти нашим потребуючим братам і сестрам.

А потреби є великі і цей фінансовий тягар мусить взяти на себе українська спільнота. Мало знають про те, що десятки українських родин — емігрантів з СССР, чекають від нас допомоги в переселенчих пунктах у Відні, Римі, Мюнхені. Їхня доля незавидна. Допомога для них це справа надзвичайно спішна і важлива. Крім негайних грошових фондів, нам потрібно також відповідних спонзорів, за допомогою яких можна б переселити цих людей до ЗСА або Канади.

Через брак фондів ЗУАДК не може вдержати своїх представників у згаданих осередках, які могли б правно і матеріяльно заопікуватись цими новими українськими емігрантами. Хто ж тоді візьме відповідальність за долю тих людей? Розважмо основно над цими справами у Великодньому періоді, послухаймо голосу власного сумління і починаймо діяти негайно з почуттям обов'язку.

ЗУАДК опікується нашими недавно прибулими дисидентами. Але наші фонди вже на вичерпані. Хто ж тоді прийде їм з допомогою?... Ми поставили Вам, Шановні Земляки, конкретні питання, а Ви послухавши голосу Вашого сумління і серця поспішіть з відповіддю. Уважаємо, що патріотичні заклики і патетичні апелі тут зайві. Кожний із нас повинен зрозуміти, що „...за долю мілійонів мусить здати він одвіт"...

І саме в такому дусі ми звертаємось до Вас за пожертвою на „Писанку для ЗУАДК-у," що стане джерелом допомоги для наших потребуючих братів і сестер. З нагоди Світлого Празника Христового Воскресення, прийміть від нас щиросердечні побажання і староукраїнський Великодній Привіт:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Екзекутива ЗУАДКомітету

Вшанують сл. п. ген. Тараса Чупринку

В суботу, 22-го березня в домі ОУВФ у Ню Йорку, відбулись наради представників ОУВФ в справі відзначення 30-ої річниці геройської смерти сл. п. ген. хор. Тараса Чупринки — Романа Шухевича, Голови Проводу ОУН, Голови Секретаріяту УГВР і Головного командира УПА. Нарадами, в яких взяло участь 36 представників ОУВФ, проводив голова головної управи К.В. УПА пор. Лев Футала. Після уділення інформацій напрямних відбулась довша дискусія присутніх представників згаданих організацій, якою устійнено місце та дату святкувань, і вибрано комітет, який займеться святкуваннями. Святкування 30-ої річниці геройської смерти генерала Шухевича відбудуться 6-го липня цього року на оселі СУМА в Елленвіллі, Н. Й. Підготовою та переведенням святкувань займеться комітет у складі: голова — пор. Лев Футала, голова головної управи Товариства Колишніх Вояків УПА; заступники: І. Білинський, ГГУ ООЧСУ; мгр Уляна Целевич, ГГ ОЖ ОЧСУ; проф. д-р Петро Мірчук, ГГУ СУПВ; Андрій Прядка ГГ ТУСМУ; інж. М. Шмігель, ГГУ СУМА; інж. М. Шпонтак, ПАБНА; Вол. Мазур, УНП.

Члени комітету: голови Відділів Т-ва Колишніх Вояків УПА — Микола Грицков'ян, Іван Іванчук, Мирослав Климко, Михайло Ковальчин. Члени гол.управи Т-ва Кол. Вояків УПА — Іван Ділай, Лев Пришляк, Ярослав Кіцюк, Іван Йовик Микола Сидор, Мирон Мицьо, Богдан Ковалик, Петро Шкафаровський, Михайло Шашкевич та пор. УПА інж. Богдан Мак; від нюйоркського Відділу Т-ва Кол. Вояків УПА — Юлія Купчинська.

Членами комітету також є голови довколишніх Відділів Організацій Визвольного Фронту: Ню Йорк — ООЧСУ — Богдан Качор, ОЖ ОЧСУ — Марія Лозинська, СУМА — Корнель Василик, ТУСМ — Віра Чума; Йонкерс — ООЧСУ — Богдан Вітюк, ОЖ ОЧСУ — Марія Кульчицька, СУМА — Мирослав Футала; Асторія — ООЧСУ — Василь Наум, ОЖ ОЧСУ — Марія Несторчук, СУМА — Іванв Вітюк; Байон — ООЧСУ — Мирон Сірий Бруклин — ООЧСУ — Петро Польний, СУМА — Олекса Волошин; Пассейк — ООЧСУ — д-р Мирослав Бих, СУМА — Степан Журавський; Джерзі Сіти — ООЧСУ — Антін Шубак, ОЖ ОЧСУ — Анна Вох; Елізабет — ООЧСУ — Йосип Яцусь; Нюарк — ООЧСУ — Нестор Басняк, ОЖ ОЧСУ — Іванна Кононів, СУМА — Михайло Шпігульський; Озон Парк — ООЧСУ — Микола Вітенко і Василь Босак, СУМА — Іван Макар; Гемстед — ОЖ ОЧСУ — мгр Катерина Мицьо.

До комітету входять також: Зенон Галькович, Ігор Зварич, мгр Іван Винник, Василь Магаль, Володимир Костик.

Для організованої праці створено поодинокі комісії в слідуючому складі: комісія програмова: голова — Микола Грицков'ян; члени — Корнель Василик, мгр Катерина Мицьо, МирославКлимко, Ярослав Кіцюк, Михайло Черешньовський; комісія інформаційна — голова інж. Богдан Мак, члени — Ігор Зварич, Іван Йовик, Мирон Мицьо, Мирон Сірий, Лев Пришляк; фінансова комісія — голова Іван Ділай, члени — Богдан Качор, Мар'ян Кормило, Лев Пришляк, Осип Яцусь, О. Дацьків, мгр Іван Винник; комісія організаційно-порядкова — голова Микола Сидор, члени — Зенон Галькович, І. Іванків, Степан Кіра, С. Журавський; комісія господарська — голова Володимир Костик, члени — Іван Макар, Кирило Пиль, Григорій Цебрій, Михайло Голубець, Марія Василик. Працею комітету керує президія в складі: голова — пор. УПА Лев Футала; секретар — Богдан Ковалик; члени президії — Микола Грицков'ян, пор. УПА Богдан Мак, Іван Ділай, Микола Сидор та Володимир Костик. Президія, весь комітет та українська громада, а зокрема українська молодь доложить всіх зусиль, щоб гідно відсвяткувати день Великого сина нашого народу у тридцяту річницю його геройської смерти, віддаючи заслужену йому честь.

ОСТАННІЙ ПРЕМ'ЄР-МІНСІТЕР ІРАНУ ПЕРЕД переворотом Аятолли Хомейні д-р Шапур Бахтіяр дав інтерв'ю американському журналістові Джанові К. Кулі, у якому висловився, що Аятолла Хомейні вже не в силі опанувати ситуації в Ірані, ані видати зобов'язуючого для всіх рішення, а американські намагання через нього вернути дотеперішній національно-державний характер Ірану не вдаються. На думку д-ра Бахтіяра, Тудег партія (промосковська комуністична партія Ірану) і її ліві союзники тільки чекають на відповідну нагоду, щоб захопити владу у свої руки.

Коговз у 88-ліття уродин Патріярха Йосифа

Коговз, Н.Й. (І. Дурбак). — Заходом Відділу Товариства за патріярхальний устрій УКЦ в Коговзі відбулося 16-го березня в залі української парохіяльної школи св. Петра й Павла святочне відзначення 88-их уродин Їх Блаженства Патріярха Йосифа І. Голова Т-ва В. Стадник відкрив святочні сходини, вітаючи священиків і гостей, відтак усі проспівали „Отче наш". Місцевий парох о. митрат В. Андрушків пригадав подяку Патріярха у пресі, що звучить неначе заповіт, дороговказ на майбутнє. Парох Вотервліту о. Т. Гуманицький пояснив історію патріярхатів на Сході.

Спершу було п'ять патріярхатів: чотири на Сході: Єрусалимський, Антіохійський, Олександрійський і Царгородський, і тільки один на Заході — Римський. З упадком Візантійської імперії в 1543 році на Сході почали поставати національні патріярхати.

Хоч українська Церква не мала свого патріярхату, проте в Берестейській Унії дістала права патріярхату, хоча без титулу. Одначе внаслідок натиску Польщі, Московщини, що створила свій патріярхат, і Риму, права нашої автономної Церкви були обмежні.

Сьогодні наша Церква стримить до об'єднання, наш Патріярх має всі дані бути патріярхом, бо є Верховним Архиєпископом з патріяршими правами, цілим своїм життям, 18-літньою которгою на Сибірі заслужив собі на це. На Заході є тільки один патріярх-римський, але якщо Папа визнає український катол. патріярхат, тоді інші народи: німці, американці схочуть теж мати свої національні патріярхати.

Поему Р. Завадовича „Владика Нескорених" рецитувала Володимира Смик з Ютики; о. крилошанин Богдан Смик, парох Ютики, підкреслив, що Патріярх Иосиф — це велика історична постать, церковний діяч в Україні й на еміґрації, Ісповідник віри для цілого християнського світу. В найлютіший час він видвигнув справу нашої єдности й самобутности в патріярхаті. Він продовжує недокінчену працю Слуги Божого Андрея над релігійною єдністю за поєднання у Христі, „щоб усі були одне".

Велике значення має звернення Патріярха до Св. Отця у справі тисячоліття хрищення України. Патріярх сказав: „Я гордий, що мене били в тюрмі вороги, а не величали раби. Але гірші від фізичних терпінь є моральні терпіння від чужих і своїх. Яка моя воля, коли Церква й нарід терпить? Йде наступ на нашу Церкву, але я її не зраджу. Український народ стає на ноги, випростовується. Дякую Богові, що я — син українського народу. Об'єднана в Києво-Галицькім Патріярхаті, наша Церква буде ядром відбудови церковного життя у вільній Україні. Без патріярхату — наша Церква пропаде".

Під час авдієнції у Папи Павла VI у 1976 році наш Патріярх сказав: „Ми маємо Патріярхат. Як не визнає його теперішній Папа, то визнає другий або третій. Ніодин патріярхат не був створений Папою, тільки визнаний. Найбільша перешкода — це московське „нєт"! Наш Патріярх був при смерті Митрополита Андрея, який, вмираючи, сказав: „Наша Церква буде знищена, але воскресне з тріюмфом!"

У Римі 19-го вересня 1979 року відбулася синодальна нарада наших Владик з приводу чотирьох великих ювілеїв. Митрополит Максим Германюк сказав: „Ми члени Вселенської Церкви через приналежність до Української Помісної Католицької Церкви, об'єднаної одним обрядом, одною мовою і традицією". На прощання Патріярх пригадав про недалеке тисячоліття хрищення України, що його ми повинні відзначити об'єднано.

Учень Михась Савків продеклямував „Молитву".

Відомий патріярхальний діяч ред. Микола Галів з Ню Йорку прочитав змістовну доповідь про історичні заслуги Достойного Ювілята, Блаженнішого Патріярха Йосифа, впродовж його 40 років праці від часу висвячення на Єпископа-помічника Митрополита Андрея в 1939 році. В 1963 році, коли прибув він до Риму, на Другому Вселенському Соборі він поставив справу створення українського католицького Патріярхату і від того часу наполегливо працює над його скріпленням. Український народ піде з його духа печаттю в дальшу мандрівку століть. Голова В. Стадник подякував усім, що причинилися до звеличання нашого Патріярха, та всім громадянам з цілої околиці, що заповнили залю.

Молитвою за Патріярха закінчено святочні сходини.

ІГОР ДЛЯБОГА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

кого Тижневика", головно на культурні теми.

Ред. Ігор Длябога відійшов з редакції „Українського Тижневика", в якій він працював від 1973-го року, отже після майже сімох років праці. Головною причиною його відходу була можливість кар'єри в американських засобах масової інформації, в яких українці чи не найменше з усіх інших етнічних груп заступлені. Уже з початком цього тижня він почав працю в одній з американських публікацій.

Зі своїми дотеперішніми співпрацівниками в УНСоюзі і його видавництві попрощався ред. Длябога під час спільного полуденку минулого четверга, 3-го квітня. Від проводу і працівників УНСоюзу та „Свободи" і „Українського Тижневика" дякував ред. Длябозі за прикладну працю і співпрацю головний предсідник д-р Іван Флис, бажаючи йому найкращих успіхів в новій праці, що буде рівночасно і нашим спільним успіхом. Ред. Длябога зі свого боку дякував проводові УНС та співпрацівникам в УНСоюзі і видавництву за їхнє доброзичливе відношення та співпрацю, яку він назавжди збереже в добрій пам'яті. „Працюватиму в американській установі, але моя душа і моє серце завжди будуть з Вами і з усією українською громадою" — запевнив не без зворушення ред. Ігор Длябога.

Ред. Галина Сміндак почала свою працю в редакції „Українського Тижневика" вже в понеділок, 7-го квітня. Вона працюватиме повночасово, але на тимчасовій базі з уваги на інші зобов'язання та пляни.

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ КАНАЛ 13 ПЕРЕДАВАТИМЕ ОПЕРУ „ДОН КАРЛЬОС" З УЧАСТЮ СОЛІСТА-БАСА ПАВЛА ПЛІШКИ

Ню Йорк. — В суботу, 12-го квітня ц.р., у вечірніх годинах телевізійна станція WNET, канал 13, передаватиме оперу Верді „Дон Карльос" з участю відомого соліста Метрополітальної опери баса Павла Плішки. Соліст, як відомо, має не тільки заслужену фахову оцінку американських рецензентів, але також знаний з його виступів на укранських імпрезах, де він втішався великим успіхом.

Відбулися загальні збори Відділу УККА в Гартфорді

В неділю 16-го березня в приміщенні Українського Народного Дому відбулися чергові загальні збори Відділу УККА при участі представників організацій і платників УНФонду.

Збори відкрив голова Відділу мгр Борис Крупа, вітаючи присутніх, і зарядив однохвилинну мовчанку за платників УНФонду, які відійшли від нас у вічність у підзвітовому періоді.

Після прийняття порядку нарад вибрано президію зборів у складі: Александер Рудзінський — голова, Софія Радьо — містоголова, Люба Кінах — секретар, і о. Дмитро Мамчур — почесний член президії.

Після відчитання протоколу з останніх загальних зборів, що його прийнято одноголосно, відбулося звітування уступаючої управи Відділу УККА.

Звітність управи Відділу дала загальний образ його праці, що її можна коротко окреслити, як дійову, активну під кожним оглядом, а зокрема у збірці УНФонду. Хоч Відділ УККА в Гартфорді у крайовій збірці Централі УККА стоїть на шостому місці, то це треба розуміти — по висоті зібраної суми, бо коли брати пропорційно до населення, то Гартфордський Відділ УККА є першуном у загальній збірці на УНФонд.

Після звітів уступаючої управи, контрольної комісії і товариського суду відбулася коротка, але речева дискусія, в якій було порушено ряд актуальних справ Відділу, його праці, як і загальної праці Централі УККА. В загальному гартфордський Відділ схвалює працю УККА, як репрезентаційної організації на терені Америки в її політичній і суспільно-громадській праці.

По уділенні одноголосно абсолюторії уступаючій управі, на внесок номінаційної комісії вибрано нову управу Відділу УККА в наступному складі: мгр Борис Крупа — голова, о. Дмитро Мамчур — перший заступник голови, Люба Кінах — другий заст. голови, Олег Кінах — секретар, Яким Заяць — фінансовий референт, Тиміш Мельник — імпрезовий референт, Володимир Мерещак — референт УНФонду, Яків Полюга — видавець „Вістей", Петро Шагай — пресовий референт, Яронім Логуш — архівар, Іван Яриш — суспільна опіка, Стефан Піґан, адв. — правний дорадник, Софія Радьо — вільний член, Андрій Галенда — член референтури зовнішніх зв'язків, референтура Молоді — голови молодечих організацій. Контрольна комісія: Александер Рудзінський, Павло Бзовицький, Володимир Левський. Товариський суд: Іван Селеман, Мирон Зелез, Василь Ґрунтовський.

До комісії УНФонду увійшли: Володимир Мерещак, Осип Гладун, Антін Наконечний, Софія Туркало і Ярослав Ткачук.

Загальні збори пройшли в діловій атмосфері, що вже віддавна притаманна цій громаді.

На закінчення інж. Александер Пришляк, представник ФКУ, Фонду Катедри Українознавства, поділився з присутніми загальними інформаціями про стан переведеної збірки на Гарвард та дальші напрямні в продовженні цієї збірки, для чого є вже намічений день для зустрічі з громадянством.

Присутній на залі д-р Роман Процик, як гість на загальних зборах, висловився позитивно про гартфордську громаду не лише в матеріяльному відношенні, але і в людському потенціялі, що, на його думку, є дуже похвальне. В дальшому д-р Роман Процик поінформував присутніх про стан Української Катедри в Гарварді та пляни на майбутнє.

П.Ш.

„Як без політики жити..."

Київ. — Український Республіканський Комітет Захисту Миру та редакція газети „Молодь України" проводять республіканський конкурс на виготовлення сувенірів для гостей, які прибудуть на Олімпіяду в Москві, — інформує київська „Молодь України".

Як відомо, речники Совєтського Союзу, а також лорд Кілланін, голова Олімпійського Міжнародного Комітету, однозгідно протестують проти вмішування політичного моменту в Олімпійські ігрища чи будь-які спортові змагання. Однак, „радянська дійсність" підказує щось інакше, — бож як повідомляє ця газета, — на конкурс треба надсилати сувеніри, які, крім узмістовлення олімпійського руху і вияву спорту як „символу співробітництва всіх людей планети", мають „розкривати ідеї миру і дружби народів" та розповідати про „втілення в життя ленінських заповітів".

У нагороду за ці найкращі сувеніри, які вручать спортсменам та гостям XXII олімпійських ігрищ, переможці одержать три дарові квитки на туристичні поїздки до „країн соціялістичної співдружности", — пише газета. Жюрі очолює редактор журналу „Всесвіт" В.І.Коротич.

Совєтська „мука з соломи"

В Очаківському районі в Миколаївській області колгосп „Україна" навчився не тільки робити з соломи муку, а навіть виконав плян здачі державі великої кількости м'яса. Про успіхи й „успіхи" цього колгоспу пише газета „Известия" з 13-го березня, з усієї сили намагаючись звучати дуже бадьоро, але і не між рядками, а таки в самих рядках можна прочитати, чому саме в цьому році „виконано п'ятирічне завдання по виробу і продажу м'яса". Справа ось у чому: зимовка в колгоспі випала не легка, в минулому році з полів зібрали далеко не те, що розраховували, „ось і вийшло так, що господарство було забезпечене кормом для худоби лише на половину". Отже, виходить, що худобу треба тримати в проголодь. Колгосп „Україна" намагався цьому тим зарадити, щоб догодовувати тварин „мукою" з соломи. Пише Ф. Чернецький, що худоба їсти тієї правдивої „комуністичної муки" не хотіла, але згодом, як її помололи ще дрібніше, почала їсти... Проте таки довелося „виконати плян по заготівлі м'яса", тому й відправляють на різню м'ясокомбіната більше худоби, ніж це хотілося б голові колгоспу, доброму — господареві, який досі, як було подостатком американського зерна (про це звичайно, „Известия" не пишуть) для годівлі рогатої худоби в колгоспі „Україна", не дуже спішився бити худобу, бож і на розплід вона потрібна. Ситуація, очевидно, радикально змінилася з ембарго президента Картера, і тепер в СССР на ринку появилося значно більше м'яса, ніж досі було: ті тварини, які мали б здохнути з голоду, пішли в м'ясокомбінат. А далі що буде? Можливо, що совєти вірять в те, що Америка їх знову порятує собі на погибель, як це вже робить довгі-довгі роки.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЛЕОН БІЛИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 216 Т-ва Сірий Лев у Філядельфії, помер 25 лютого 1980 р. на 63-му році життя. Нар. в Калуші. Похорон відбувся на цвинтарі Факс Чейс у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Богдан Одежинський, секр.

АННА БАЙОРЕК, членка УНС Відд. 112 св. Марії в Парма, Огайо, померла 29 лютого 1980 р. на 63-му р. життя. Нар. 1916 р. в Клівленд, Огайо; членкою УНС стала у 1952 р. Залишила у смутку Иосифа А. Байорека. Похорон відбувся 3-го березня 1980 р. на цвинтарі Голі Крос в Клівленд, Ог.

Вічна Їй Пам'ять!
Мері Капраль, секр.

ТЕОДОРА БУР, членка УНС Відд. 120 св. Миколая в Аліквіппа, Па., померла 4 березня 1980 р. на 88-му р. життя. Нар. 1892 р. в Західній Україні; членкою УНС стала у 1934 р. Залишила у смутку синів: Миколу, Андрія, Павла-Івана; доньки: Марію, Стеллу, 13 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 8 березня 1980 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Аліквіппа, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

АННА ПАНЬКІВ, членка УНС Відд. 350 св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Конн., померла 14 березня 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1896 р. в Запавя, пов. Теребовля, Україна; членкою УНС стала у 1959 р. Залишила брата д-ра Василя Палідвора з дружиною Марісю, братаниці — Лярису Зелик і Наталку Соневицьку з родинами. Похорон відбувся 17 березня 1980 р. на цвинтарі Ферфілд Меморіял Парк в Стемфорді, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Тома Фінів, секр.

РОЗАЛІЯ ГРИВКО, членка УНС Відд. 346 Т-ва Львів у Клівленд, Огайо, померла 12 лютого 1980 р. на 81-му р. життя. Нар. 1900 р. в Україні; членкою УНС стала у 1961 р. Залишила у смутку внучку. Похорон відбувся на цвинтарі Сансет Меморіял Парк в Клівленд, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ЮЛІЯ ШЕВЧУК, членка УНС Відд. 69 в Ню Йорку, померла 10 лютого 1980 р. на 95-му р. життя. Нар. у 1884 р. в Україні; членкою УНС стала 1922 р. Залишила у смутку 6 дочок і 1-го сина. Похорон відбувся 15 лютого 1980 р. на цвинтарі Кальварія.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Різник, секр.

ВАСИЛЬ ПУСТОВИЙ, член УНС Відд. 245 Т-ва Запорозька Січ в Трентоні, Н. Дж., помер на 68-му р. життя. Нар 1912 р. в Харківщині, Україна; членом УНС став у 1953 р. Залишив у смутку донечку Зіну в Україні, товариша Юрія Буряківця з дружиною, друзів та організації, до котрих він належав. Похорон відбувся 27 лютого на укр. правосл. цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Мартиненко, секр.

МиСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ІРИНИ НОСИК В НЮАРКУ—ІРВІНҐТОНІ

Нюарк, Н. Дж. (Ольга Муссаковська). — Після успішної виставки в Інституті Америки в Ню Йорку, на запрошення 28-го Відділу СУА, мисткиня Ірина Носик з Торонто погодилась виставити свої картини (олії, кольорові туші, акрилік і мозаїки) тільки в один вечір 19-го квітня, о год. 6-ій у залях Народного Дому в Ірвінґтоні.

Ілюструвати деякі картини музикою будуть: піяністка Таїса Богданська, скрипаль Володимир Тритяк, а мистецьким читанням артистка Валя Калин.

Слово про мисткиню, родом з Чорткова, виголосить д-р Степан Ворох.

Культурна публіка Нюарку і околиці матиме змогу познайомитись з мисткинею, а теж виграти картину, яку вона подарувала 28-му Відділові СУА.